

Maribor napreduje

ZASEBNA INICIJATIVA IN PODJETNOST V NAŠEM MESTU.

Drugod bi meščanstvo vspricho nezasi-
šanih čudes, ki jih ustvarja moderna teh-
nika in človeška iznajdljivost po svetu,
duhom klonilo in molče strmelno, kvečje-
mu ploskalo in istočasno resignirano
vzklikalo: Kedar bo pa pri nas tako?!
Ne tako pri nas v Mariboru. Ni tu časa
za brezplodno občudovanje, s krepko ro-
ko posega peščica z duhom novega časa
prešinjanih meščanov v javno življenje,
kažoč trdno voljo do mogočnega razmaha
in podviga domače podjetnosti.

Kar celo vrsta novih načrtov je tu, ki
le čakajo ugodnejšega vremena in lahke
zmage nad malenkostnimi težkočami, ki
se skoraj vse sučejo edinole okoli zbira-
nja potrebnih kapitalov.

Pred nedavnim časom se je javnost
zgražala nad nezasišano oderuškimi co-
namami, ki jih lastniki zahtevajo za neza-
zidane, na najlepših točkah mesta se na-
hajajoče stavbene parcele, tako da je
bila naravnost ogrožena ustvaritev im-
pozantnih zgradb, ki bodo Mariboru v
čast in ponos. Pa se niso dolgo časa ve-
selili navijalci cen. Strah pred trdim dav-
kom na nezazidane parcele jih je stisnil
ob zid in vedno popustljivejši postajajo,
tako, da ima »Dravska plovdba d. z. o. z.«
na razpolago cenениh stavbišč za zgrad-
bo svoje palače kar na pretek in se bodo
ravnateljstva in uradi, tovarni in osebni
oddelki, garaže in doki in žerjavi in po-
moli dvigali — kakor morda predčasno
razkrivajo nekateri upravni svetniki tega
podjetja — kar na Glavnem trgu nasproti
Velike kavarne, v bližini Drave seveda.
Vsa stvar je baje do-piše koncipirana
und vsestransko dozorela, nejasnost in
pogin pretečo točko tvori le vprašanje,
naj se li družba imenuje »Dravska plo-
vitba« ali »Dravska plovdba«, kajti kljub
blagodejnim in pomirjevalnim učinkom
6. januarja še vedno krešeta državna
misel in ozkosrčni nacionalizem. Pa so
to lahko premostljive težkoče in bodo
prav kmalu brneli vitki motorni čolni po
mogočni Dravi, prenašajoč vode željne
kopalce na Mariborski otok in nazaj,
boljšega vina željne meščane v Limbuš,
izletnike gor proti Rušam, Fali, Dravo-
gradu in še dalje, dol proti Št. Petru,
Ptujju ... Beogradu, Črnemu morju in
Carigradu.

Na severovzhodnem vznožju našega
Pohorja je kakor v mravljišču. Lopate
pojejo v glinasto mater zemljo, zvenče
bridke sekire, podirajoč stoletne snuke
in jelke, visoki stolpi se dvigajo, traktorji
vlečejo debelo žico, kabelji se pogreza v
globoke kanale; vzpenjača k sv. Bolfen-
ku vstaja! In že je silno poskočila cena
zemljiščem okoli Bolfena in Mariborske
koče, hoteli so na vidiku in vile in (wee-
kend)-hišice. Slovenski Davos ozir. Gur-
misch-Partenkirchen je v nastanku. Malo
nižje doli na južnem pobočju se prične dvi-
gati veliko zdravilišče — sanatorij za
megalomane, fantaste, alkoholiče in dru-
ge, podružnica ljubljanskega Studenca.

Vsemu temu vzpenjaškemu napreza-
nju se v pest smeje drug še podjetnejši
duh, ki vidi malo naprej v bodočnost. De-
sedanji Zeppelinovi uspehi upravičujejo

domnevo, da se nam bo Amerika v dogled-
nem času duševno zelo približala in da
se bodo prav kmalu tudi pri nas uvelja-
vila načela, ki jih izraža prekoluzni »busi-
ness« in »the time is money«. Popolnoma
pravilno pojmuje in presoja velikopotez-
než ta duh prihajajočih časov, ko ne bo
vse eno, bo li rabil Mariborčan na Po-
horje celo uro do podnožja z avtom in od
tod z vzpenjačo na vrh ali pa le nekaj
minut iz Tezna z aeroplanom. Že čujem
zbadljive popevke žičnih železničarjev na
ono nageljšje prevozno sredstvo, ki jim
odjeda kruh in tira delničarje njihovega
podjetja v obup. Vsemu sveta znana »Fun-
niculi, Funicula« priganjačev oslov na
Vezuv bo doživela tu drugo, prenovljeno
izdajo in narodno pesništvo bo zopet
oživel v teh sicer treznih in suhoparnih
dobah, ki bodo ugodne raznim »Blažem«
in »Zadnjim Slovencem«.

Nič manj verjetna ni v jako doglednem
času zgraditev Tezenskega letališča, ki
bo predstavljalo emporijsko križišče pot-
niškega in tovarnega letalstva med nem-
skim severom in laškim jugom, zapadno
Francijo in Španijo in Jutrovimi deželami
z Rusijo in Sibirijo vred. Uresničenju te-
ga programa nasprotujejo baje tudi le
malenkostne in brezpomembne težkoče,
zadevajoče finančno stran vsega načrta.

Maribor se pa tudi v jako naglem tem-
pu industrializira. Mimo drugih tovarn
vstaja pri Dravi manjši, toda jako važno
podjetje, ki se od raznih drugih razlikuje
predvsem v dejstvu, da bo akcijski kapi-
tal v njem sila obrestonosno naložen.
Subskripcija delnic je zaključena in na
sedajšnje nove prijave, ki jih kar dežuje,
se družba nikakor več ne ozira. Je to
tovarna za proizvodnjo »Lipnštitov in
pudra«. Da! Je to predmet, ki ima bodo-
čnost, kakor kaže že prvi pogled na ulice,
po katerih se šetajo mlajšne in starejše,
lepše in grše Mariborčanke. Pa ti fabri-
kati, ki prihajajo iz inozemstva, pa tudi
iz Zagreba in Beograda, (od tod milo-
do-neči slovenski besedi »lipnštit in pudra«)
navadno niso za nič. Če si punca z njimi
usta namaže, vidi vsak slepec takoj na
razdaljo enega kilometra, da so usta na-
malana in nesaravno rdeča, ker ni njan-
sa barve dobro zadeta, a ima ta barva
vrh tega to žalostno lastnost, da je silno
rahlega značaja. Tako je n. pr. ondan v
kavarni taka punca srebrala sladoled, si-
cer previdno, a še vedno premalo pre-
vidno in posledica je bila ta, da je zgor-
nja ustnica v sredini zadobila naravno
rožnatobledo barvo, da so pa bili desni in
levi robovi zgornjih in cela spodnja ust-
nica črešnjevo živo rdeči; nekam škasto
je bilo vse skupaj! Naš mariborski fabri-
kat pa bo absolutno prost vseh takih
tvrdko ponižujočih pomanjklivosti, barva
bo natančno pristno zadeta, bo držala ves
dan; niti sladoled in celo milo ji ne bo
škodilo, ženski svet bo srečen in z njim
seveda tudi tovarna. Vivat, floreat, cres-
cat!

In ta klic ne velja le »lipnštitu«, tem-
več tudi protokolirani tvrdki »Sidro«,
pohorski vzpenjači in pohorskemu aero-
planu!

popolnoma pripravljeno, kar je stalo
mного truda in denarja. Vabila in spo-
redi so že razposlani. Sporedi, iz katerih
so razvidna podrobnejša določila za u-
deležbo pri posameznih skupinah nagra-
dnega streljanja, se dode pri vseh lovskih
in strelskih društvih. Vsak član kakega
v Udruženju lovskih društev v Beogradu
včlanjene lovske organizacije ali strel-
skega društva se lahko udeleži tekmova-
nja. Kdor še ni član enega ali drugega
društva, lahko na licu mesta položi pri-
javlino Sicer pa bo na razpolago za
streljanje tudi ena splošna tarča, na ka-
tero bodo lahko streljali vsi brez razlike.
Ker so stroški za prireditve ogromni
in sredstva, ki so prirediteljem na raz-
polago zelo skomna, se javnost napro-
ša, da jo čimbolj podpira bodisi z darili
za nagrade, bodisi z denarnimi prispev-
ki. Ta redki in veliki dogodek zasluži
vsekakor vso pozornost javnosti, ki bo
brez dvoma imela veliko neposredno
ali posredno korist od te velike in edin-
stvene prireditve.

Sporočite se CMD

Mariborski in dnevi drobiž

Obmejni komisar Ante Banović †

Danes ob šestih zjutraj, je izdihnil svo-
jo blago dušo g. Ante Banović, splošno
priljubljeni komisar obmejne policije v
Mariboru. Pokojnik je bil znan kot izre-
dno vesten in sposoben uradnik, pravi-
čno starešina, odločen in iskren narod-
njak, dober prijatelj in tovariš. Rojen je
bil v Perastu v Boki Kotorski l. 1877.
Zavratna bolezen, ki si jo je nakopal v
svoji težki in odgovorni službi, ga je iz-
trgala svojcem v najlepših letih, ravno,
ko bi moral nastopiti uživanje zaslužene-
ga pokoja. V Sloveniji je deloval od leta
1923, ko je bil imenovan za obmejnega
komisarja v Kotoribi. Za obmejnega ko-
misarja v Mariboru je bil imenovan leta
1925. in je od tedaj neprenehoma deloval
v naši sredini. Ravno zadnji dan, ko je
še bil pri polni zavesti, mu je bil izročen
red Sv. Save, s katerim je bil odlikovan
od Nj. Veličanstva. Pogreb bo z mest-
nega pokopališča v ponedeljek dne 26. t.
m. ob 16. uri. Pokojnik zapušča vdovo in
dvoje malih sirot. Naj mu bo lahka slo-
venska zemlja, katero je vzljudil, kakor
svojo rojstno grudo ob našim sinjem Ja-
dranu! —

Bogato založen sobotni trg

Na Vodnikov trg je prispelo 26
vovoz poljskih pridelkov, Radi velike jo-
nudbe so cene posameznim produktom
vidno padle. Bilo je sklenjenih več kupcij
na debelo. — Na špeharski trg so
pripeljali iz 10 občin na 19. vovoz 36
svinj, 3 teleta, 1 bika, 120 kg počrevne
masti, 110 kg jeter in pljuč ter 80 svinj-
skih želodcev. Lani so ob istem času pri-
peljali na 16 vovoz 37 svinj. — Med pov-
praševalci je bilo največ mesarjev. Po
izkazu tržnega nadzorstva je bilo vse
pripeljano meso prvovrstno ter v vzor-
nem redu. V mnogočem so bili danes
špeharji za vzgled mesarjem iz Maribora
in Ptujja. — Na živilskem trgu so
dali odpeljati iz okolice Marjine sohe o-
krog 100 vozičkov, katere so namestili
na Rotovškem trgu. S tem je nastalo na
itak tesno odmerjenem trgu veliko pro-
stora. — Na živilski trg je dospelo mnogo
raznovrstnega povrtja, sočivja in zelenja-
ve, vzlasti mnogo pa sadja. Domačega
grozdja je bilo že toliko, da so se kupčki
prodajali že po Din 1, a dalmatinsko je
padlo od Din 12 na Din 8 kg. — Na Trg
Svobode je dospelo 36 vovoz sena,
otave, slame in škupe. Povpraševanje je
bilo izredno živahno, a cene so se gibale
za seno Din 90 do 110, za slamo Din 65—
80, za otavo pa po Din 75—100 meterski
stot. Do sklepa našega poročila je bilo
prodanih 35 vovoz.

Nov ravnatelj pogrebnega zavoda v Mariboru.

Na včerajšnji tajni seji mariborskega
občinskega sveta je bil imenovan za rav-
natelja pogrebnega zavoda mariborske
mestne občine dosedanj pristav mestne-
ga magistrata, g. Karel Jug, na njegovo
dosedanje mesto pa pride magistratni u-
radnik g. Franc Gorjup.

Tajna seja mariborskega občinskega sveta.

Na tajni seji občinskega sveta, ki se je
vršila snoči, so bile odobrene draginske
doklade uradnici Jožici Zagorčevi. Urad-
niku tržnega nadzorstva Francu Vizovi-
šku se štejejo štiri leta državne službe v
napredovanje. Ugodeno je bilo tudi pro-
šnji ravnatelja mestne klavnice, dr. Ma-
ksa Rojka glede napredovanja. Za stroj-
nika v mestni klavnici je bil imenovan g.
Jurkar. Dnevničarju g. Ljudevitu Zor-
zutu je bila priznana stalnost, voditeljica
mestne trgovine v električnem podjetju,
Antonija Brečelnik, pa bo uvrščena vo
službeni pragmatiki, čim predloži doku-
mente za sposobnost. Stalnost je dobil
dalje dnevničar Weissensteiner, dnevni-
čarju gradbenega urada Zeno Košaku pa
je bilo dovoljeno eno leto študijskega
dopusta. Dovoljena je bila zamenjava
delavskih hišic v delavski koloniji med
Francem Murkom in Antonom Blatni-
kom, odklonjena pa je bila zamenjava
med Vladimirjem Kolarjem in Valentinom
Venčkom. V domovinsko zvezo je bila
sprejeta Katarina Zrimšelj

»KARO« najboljši čevlji.

Koncert v mestnem parku
bo v nedeljo dopoldne. Svirala bo želez-
ničarska godba pod vodstvom kapelnika
g. Schönherja.

Glavno poskušno streljanje za vse dr-
žavne strelske tekme,
ki se bo vršilo od 6. do 13. septembra, bo
v nedeljo, 25. tni. ob 15. uri na vojaškem
strelišču v Radvanju. Vabljeni so vsi pri-
jatelji strelskega sporta.

Sprememba posesti.

Lesni industrijec Govedič je včeraj
kupil od Alfreda Liningerja enonadstrop-
no hišo v Prešernovi ulici 19 za svoto
Din 300.000.

Na državni meščanski šoli pri Sv. Le- nartu v Slov. goricah

je vpisovanje v vse razrede 30. in 31. tni.
od 8. do 12. ure v ravnateljevi pisarni.
Vpisati se morajo ponovno učenci vseh
razredov, tudi oni, ki so se vpisali kon-
cem šol. leta. V prvi razred vstopijo la-
hko učenci(ke), ki so uspešno dovršili 4.
razred. Predložijo šolski izkaz in krstni
list. V ponedeljek, 2. sept. je ob 8. uri
šolska maša. V torek 3. sept. je pričetek
pouka. —

Pri boleznih želodca, črevesja in pre- snavljanja

privede uporaba naravne »FRANZ JO-
SEFOVE« grenčice prebavne organe do
rednega delovanja in tako olajša pot hra-
nilnim snovem, da pridejo v kri. Zdrav-
niška strokovnjakša izvedenja povdriča-
jo, da se »Franz Josefova« voda zlasti
koristno izkaže pri ljudeh, ki se malo
gibljejo. Dobi se v vseh lekarnah, droge-
rijah in špecerijskih trgovinah. — I.

Advokat 2017
Dr. Ivo Sestan je otvoril svojo
advokatsko
pisarno
v Mariboru,
Aleksandrova cesta št. 35

Legitimacije za obisk lesenske priredit- ve »Ljubljana v jeseni«

od 31. avgusta do 9. sept. so že v pro-
daji. Dobe se po Din 30 pri vseh večjih
denarnih zavodih, županstvih, raznih dru-
štvih in v Ljubljani pri sledečih tvrdkah:
Putnik, Josi Zidar, Češka industrijalna
banka, Obrtna banka, Jugoslavenska ban-
ka, Jadransko-podunavska banka, Zadr-
žna gospodarska banka, Prva hrvatska
štedionica, Ljubljanska kreditna banka,
Slovenska banka, Kreditni zavod za tr-
govino in industrijo, Aloma Company. Za
družna banka, Brezalkoholna produkcija,
Kmetijska družba za Slovenijo, Komer-
cijalna banka, Posredovalec. Zavodi in
trafike, ki teh legitimacij še nimajo v raz-
pečevanju, pa jih žele prodajati, naj se
tako obrnejo na urad velesejma. Občin-
stvu priporočamo, da se posluži te ugod-
ne prilike in si nabavi legitimacije že v
predprodaji, da se ne bo treba nastavljal
ob času prireditve pri sejmiskih blaginah.

Oddaja del pri inž. podoficirski šoli v Mariboru.

V pisarni inž. oddelka dravske divizij-
ske oblasti v Ljubljani se bo vršila dne 2.
septembra ob 11. dopoldne prva ofertal-
na licitacija za oddajo gradbenih del II.
dela zgradbe inž. podoficirske šole v
Mariboru (Kasarna kralja Petra), kjer so
tudi razvidni natančni pogoji za razpisa-
no licitacijo. —

Ženska obrtna in gospodinjstva šola »Vesna« v Mariboru.

Razredni izpiti bodo 6. septembra ob 8.
uri. Vpisovanje isti dan od 9.—12. in 14.—
16. ure. Začetek pouka 9. septembra. In-
ternat »Vesna« sprejema tudi učenke dru-
gih šol proti mesečni plačnini Din 10.

Zdravnik dr. Vilko Marlin

ordinira od 12. avgusta naprej zopet
redno od 10.—12. in 14.—16. ure v Raz-
lagovi ulici 15, telefon 205. 1931

Družabni večer »Jadrana«

se vrši danes (sobota) in ne jutri, kakor
je pomotoma navedeno v današnjem
»Jutru«.

Dr. Fran Marinič,
Maribor, Trubarjeva ul. 11, zopet redno
ordinira 2013

„Zeleni prazniki“ u Mariboru

Pred veliko vsedrjavno strelsko tekmo.

Velika vsedrjavna strelska tekma, ki
se bo vršila od 6. do 13. septembra na
vojaškem strelišču v Radvanju pri Mari-
boru, obeta že danes postati velik dogo-
dek ne samo za mesto Maribor, temveč
za vso državo. Veliki strelski dnevi pa
bodo imeli tem večji pomen, ker bo isto-
časno v Mariboru tudi kongres vseh ju-
goslovenskih šumarjev, ki bo brez dvo-
ma istotako privabil mnogo gostov v
mariborsko oblast. Bodo to nekakšni
»zeleni dnevi«, ki bodo dali mestu Mari-
boru več dni posebno obeležje. Ker je
prometno ministrstvo dovolilo posetni-
kom obeh prireditelj 75% popusta na
železnih, je pričakovati velik naval ob-
činstva iz vseh delov naše države. Velik
obisk se pričakuje zlasti iz južnih krajev
naše domovine.

Trenutno je Maribor v znamenju širo-
kopoteznih priprav za to veliko priredit-
tev. Strelišče v Radvanju je že skoraj

Za preporod naše Dravske doline

MARENBERK — KULTURNO IN GOSPODARSKO SREDIŠČE OKRAJA IN NJEGOVE POTREBE.

Po lepo uspelem slavlju desetletnice pripadnosti Dravske doline k naši državi, je izšlo v našem časopisu več informativnih člankov o položaju in razmerah v tem lepem in zanimivem predelu naše domovine, ki je bil najbolj izpostavljen vsestranskemu pritisku naših narodnih nasprotnikov. Predprejratne razmere v Dravski dolini in nasilje, ki se je izvajalo od nemške manjšine nad slovensko večino v materialnem in moralnem oziru, bi se zamogle primerjati deloma le še z razmerami v našem predvojnem St. Ilju, kjer se je bil prav tako oster narodnostni boj. V Dravski dolini pa je bil ta neenak boj v marsikaterem oziru še mnogo hujši nego v St. Ilju. To pa iz dveh vzrokov. Marenberk, center vsega okraja, je bil sedež vseh uradov. Kaj je to značilo pri bivšem avstrijskem vladnem ponemčevalnem sistemu, ni potreba še posebej omenjati. Tega naš obmejni St. Ilj ni imel hvala Bogu. Drugič je pa užival veliko moralno in deloma tudi gmotno podporo naš predvojni St. Ilj v veliki meri od slovenskega dela predvojnega Maribora, med tem, ko je bila Dravska dolina — zlasti še Marenberk — ves čas navezana skoro izključno samo nase in izročena na milost in nemilost raznim nemškim mogotcem v okraju, najbolj pa seveda v Marenberku, kjer je stoloval štab in dajal direktive za ves okraj. Marenberka niso zastoj imenovali Nemci v Gradcu, na Dunaju in v rajhu, da je »Preußen im Dravtale«.

Tako so prehajale slovenske občine v nemške roke, da je ostala naposled na levem bregu Drave le še ena slovenska, namreč Sv. Primož nad Muto, na desnem pa tri, t. j. Vuzenica, Vuhred in Sv. Anton. Pa tudi te bi morale končno podleči nemški premoči, da ni prišlo do prevrata, ki je zlomil nadutost Marenberka in njegovih eksponentov v Dravski dolini.

S tem je bila ustvarjena podlaga za uspešno gospodarsko, kulturno in narodno delo, ako bi bilo dovolj sposobnih pa tudi uvidenih ljudi na slovenski strani, ki bi bili to delo vodili iz širših gospodarskih, kulturnih in narodnih vidikov. Tako pa so ostre diferenciacije med slovenskimi vodilnimi krogi izrabili Nemci v svoj prid in se zopet polastili oblasti zlasti v centru, namreč v Marenberku samem, kjer so imeli in imajo še danes gospodarsko premoč.

V takih razmerah, kjer ni vsaj v glavnih vprašanih mogoč enoten nastop skupne fronte, je seveda vsako uspešno delo bodisi na gospodarskem, kulturnem ali narodnem polju izključeno. Obenem pa tak položaj ne privlači, ampak naravnost odbija vsako pomoč od zunaj ter hkratu ovira tudi upravno oblast pri delu za konsolidacijo razmer. Zato napredek v prvem desetletju naše svobodne države v Dravski dolini danes ne odgovarja razmeroma dolgi dobi desetih let, ampak komaj dobi dve, tri let. Naša javnost je bila po lepo uspeli proslavi prijetno presenečena, da je bila taka proslava v Marenberku sploh mogoča kljub nerazveseljivim vestem zadnjih let ravno iz tega kraja. Pokazala pa je istočasno pot, po kateri je treba hoditi, če se hoče priti do uspehov. S to proslavo je Dravska dolina napravila pravičen in umesten korak v drugo desetletje svoje osvoboditve, ki obeta biti v vsakem oziru lepše in plodnejše, kakor je bilo prvo.

Marenberk sam pa mora v svojem lastnem interesu pravočasno skrbeti za svojo bodočnost s tem, da ostane še vedno nekako gospodarsko in kulturno središče doline tudi potem, ko ne bo več imel raznih uradov v svoji sredi. Zakaj kot sedež sreča je predviden Dravograd, ki je centralno ležeč in ob železnici. Prej ali slej pride gotovo do tega, da se vsi uradi premestijo v Dravograd. Marenberžanom

domačinom seveda ni prav nič na slovenskem uradništvu, ker vidijo v njem še vedno tuj element, ki ga pač trpijo, ker ga morajo. A s slovenskim uradništvom bo izginil iz Marenberka tudi dotok kmečkega življa iz cele doline. Ta pa daje obilen zaslužek razvitemu obrtništvu in trgovskemu stanu. S pravočasno ustanovitvijo za vso dolino res potrebne meščanske šole, bi pa Marenberk kljub premestitvi uradov v Dravograd še vedno ostal nekak center okraja.

Tudi strokovna gozdarska šola je Dravski dolini nujno potrebna. Zakaj na lesni produkciji bogat okraj je že precej izčrpan in bo še bolj, ako se ne bo pravočasno preskrbelo za racionalno gospodarstvo tudi v gozdarski stroki. Tudi tako šola si Marenberžani lahko še pravočasno zagotovijo. Seveda pa jim teh in drugih dobrin ne bo nihče prinesel na krožnik, ampak morajo sami v prvi vrsti delati na to in tudi doprinesiti potrebne materialne žrtve.

Prav tako je glede skupnega društvenega doma, ki naj bi omogočil uspešno kulturno delo. Inicijativa naj izide od krajevnih faktorjev, ki naj vzemo celo akcijo sami v roke. Druga slovenska javnost bo brez dvoma rada priskočila na pomoč. Zanašati se pa samo na druge, pa naj si bo to tudi »Narodna odbrana«, pa ne bo privedlo do uspeha.

Za preporod Dravske doline in obmejnih krajev sploh bo marsikaj lahko storila naša oblastna samouprava s svojim smotrenim gospodarskim delom. A pobuda za tako delo mora priti od zunaj, iz dotičnih krajev samih, kjer se morajo ustvariti vsaj prvi predpogoji, ki nudijo zadostno garancijo, da bo vse tako delo imelo tudi uspeh.

Vodilni nemški krogi v Dravski dolini in ob naši meji sploh pa so se tekom desetih let lahko uverili, da o kakšnih izpremembah obstoječih razmer v njihovem smislu in po njihovih željah, ni niti misliti in so vsa taka zatiranje njihovi prijateljev izven naše države — samo prazne sanje. Zato je le v njihovem lastnem interesu, da začno z nami odkrito in pošteno sodelovati, če že ne drugod, vsaj na gospodarskem in splošno kulturnem polju.

Jezikovna zmešnjava v Jeruzalemu

Čeprav je Jeruzalem silno manjši od Pariza, se vendar lahko meri z njim v mnogolezičnosti. Po uradnih podatkih se govori v Jeruzalemu nič manj kot 27 jezikov. Na prvem mestu je hebrejščina, ki jo govori 32.341 ljudi, nato arabščina, katere so poslužuje 22.307 oseb; slede armensčina, angleščina, razni indijski dialekti, grščina, ruščina, nemščina, francoščina, italijanščina, španski, perzijski, rumunski, bolgarski, srbski, poljski, švedski, ciganski jezik, gruzinski, čerkeski in nizozemski jezik. Prometni jeziki v tej divji zmešnjavi, katerih se poslužujejo pripadniki različnih narodov, ako se hočejo med seboj sporazumeti, pa so angleščina, hebrejščina in arabščina.

Urednost človeka

Angleški učenjak dr. Charles Henry Maye gotovo ni mislil na moralčno vrednost človeka, ko ga je ocenil po njegovi kemični vrednosti. On ceni vrednost človeka, kar se tiče uporabe njegovih kemikalij, na 3,8 mark. Človeško telo vsebuje toliko majščobe kot jo ima 7 komadov mila. njegov sladkor bi mogel osladiti ravno skodelico kave, iz njegovega železa se bi mogel napraviti največ en majhen žebelj, njegov magnezij ne zadostuje niti za eno fotografijo, njegov fosfor pa za 2300 vžgalic, kar je vse skupaj vredno 3,8 mark. Seveda pa s tem še nikakor ni izčrpana vrednost človeka.

A njega ni . . .

Povest, Spisal Franjo Kolenc. Samozaložba. Tiskalja tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Cena broširanemu izvodu 15 Din, vezanemu 21 Din.

Stoletja in stoletja je bilo Prekmurje ločeno od ostale Slovenije in tamkajšnje kulturno življenje je hodilo svoja lastna pota. Niti enega pesnika ali pisatelja nam Slovenska Krajina ni rodila, ki bi pisal v književni slovenščini in ki bi nam v umetniški obliki orisal tamkajšnje življenje. Pač smo dobili pred nekaj leti prekmursko povest »Kruh«, toda njen avtor Matija Malešič ni bil domačin, ampak Belokranjec. Zdaj smo pa dobili po tisoč in toliko letih prvega prekmurskega pisatelja, ki piše v književni slovenščini — murskosoboškega kaplana g. Franja Kolenca. Smelo in junaško je nastopil s svojo prvo, v samozaložbi izdano knjigo, ki obsega medvojno povest »A njega ni . . .«

Ker je avtor te povesti sin Slovenske Krajine, kateri je prvo svojo literarno delo tudi posvetil, bi pač pričakovali, da nam bo podal življenje naših ljudi onstran Mure, toda iz bogsigavedi kakšnih vzrokov nam je Kolenc v tej povesti orisal samo nekrajeno medvojno zgodbo zaljubljenih src, katere glavna hiba je, da je preveč kozmopolitska. Take povesti so se v letih svetovne vojne odigravale prav tako tudi po ostalih avstrijskih, nemških, francoskih, ruskih, angleških in drugih vaseh. Mimo tega pa je ta Kolenčeva povest tudi sicer le preveč enostavno zasnovana in podana ter se poslužuje včasih, posebnostjo početka, preveč patetičnih in literarno prirojenih peripetij. Tako n. pr. zelo moti sličnost vesti o smrti prvega in drugega Kozarjevega sina. Sploh pa iz povesti ni jasno razvidno, kje se odigrava in ji manjka vsa značilnost glavnega prekmurskega kolorita.

Ko bi bil hotel Kolenc podati Slovincem prvo resnično povest Slovenske Krajine, bi se bil moral lokalizirati tako v dejanju kakor tudi v jeziku. Jezik te povesti je pač preveč brezbarven, čeprav se avtor poslužuje precej hrvatskih izrazov, ki pa v ostalem motijo. Tako bi n. pr. izraze: pospan, zakucati itd. bil prav lahko zamenjal v slovenskimi: zaspan biti in drugimi. Pa tudi sicer je Kolenčev jezik v tej povesti zelo pomanjkljiv; često je avtor zagrešil slovnične napake, ko je n. pr. napisal namesto »vode« »vodo« in se v pravopisu ni niti skušal držati Breznika predno — preden itd.). Nemogoče je n. pr. tudi, da bi steklo »kuštelos«, ker kušiti lahko v slovenščini samo listje na drevju.

Kljub temu pa je Kolenčeva povest »A njega ni . . .« prijetno berilo za širše kroge, ki jo bodo gotovo tudi z veseljem sprejeli in do kraja prečitali. Zgodba Anice, Minke, Stefana in Jakoba bo ogrevala marsikatero srce, ki je v svetovni vojni samo preživelo vse slične bolečine. Želeli bi le, da bi nam Kolenc kot prvi prekmurski pisatelj, ki piše v književni slovenščini, podal v bodoče resnično povest iz Slovenske Krajine, z vsem lokalnim jezikovnim in etnografskim koloritom in s težkimi problemi, katerih je to lepo naše ozemlje vse polno. To pa od njega pričakujemo in zato povest kljub vsem začetniškim in jezikovnim hibam iskreno pozdravljamo in priporočamo. Naroča se pri avtorju v Murski Soboti ali pa pri Tiskovni zadrugi v Mariboru. —r.

Esperantski kongres u Budimpešti

Udeležili so se ga tudi Slovenci.

V času od 2. do 9. avgusta se je vršil v Budimpešti 21. svetovni kongres esperantistov, katerega se je udeležilo okoli 1700 pristašev pomočnega jezika iz vseh delov sveta, med temi tudi več Slovencev, posebno iz Maribora. Častno predsedništvo so prevzeli min. predsednik grof Bethlen, kaloški nadškof Zichy, bivši prosvetni minister Lukacs in še več drugih znanstvenih oseb. Udeležence pa so pozdravili dr. upravnik Nik. Horthy, razni ministri, nadžupan mesta dr. Ripka itd. Po otvoritvi kongresa in po pozdravnih oblastnih zastopnikov so izrekli svoje častitke vladni zastopniki Avstrije, Čehoslovaške, Brazilije, Nemčije, Holandske, Rumunije, Švice, Kitajske in Japonske, nadalje zastopniki okoli 30 narodov iz vseh delov sveta. V imenu Slovencev in

Hrvatov sta pozdravila kongres doktor Crlenjak iz Zagreba in g. Jelenič iz Ljubljane. — Od številnih ostalih prirediteljev omenimo predvsem sijajni ples v reduiti, katerega so se udeležili številni udeležniki v narodnih nošah in kjer so se pojavljali razni narodni plesi, med temi tudi več slovanskih. Tu so si izbrali esperantisti svojo Miß Esperanto (Litvanko Veroniko Eksta) z njenimi dvornimi damami. Umetniško dovršene so bile gledališke predstave, kjer so se proizvajale tudi izvirne esperantske igre pesnika Baghy-ja. Omeniti moramo tudi koncert slepih virtuofov esperantistov, ki so za svoja izvajanja želi občno občudovanje. Zelo poučen je bil skupni izlet esperantistov v romantični Visegrad ob Donavi.

Naslednje dni so se vršili razni strokovni sestanki kakor zveze krščanskih esperantistov, svetovnega esperantskega zdravniškega društva, pedagogov, juristov, bančnih uradnikov, avtomobilistov, filatelistov, trgovcev, železničarjev, poštarjev, stenografov, vegetarjancev itd.; pa tudi bahalistov (teozofov) in pristašev vromota, t. j. skupne vere vseh narodov, ki temelji na skupnih idejah krščanstva, budizma, konfucijanizma in drugih svetovnih verstev.

Posebna pažnja se je posvečala propagandi za esperantski jezik. Zanimivi so bili poskusi prelata Cseha, ki je praktično dokazal, da je mogoče, se priučiti jeziku že v 14 dneh. Propagandi je služil tudi veliki manifestacijski obhod. — Božja služba se je vršila v esperantu v baziliki sv. Stefana, za protestante v ref. cerkvi, za žide v glavni sinagogi. — Ob tej priliki so se vršila številna znanstvena predavanja polne univerze v esperantu kakor n. pr. o zgodovini sodne medicine, o španskem pravu, o zavarovanju delavcev v angleških kolonijah, o Budimpešti kot mestu zdravilnih vrelcev, o daljnovidnosti, razna medicinska predavanja itd. Predavatelji so bili svetovno znani učenjaki raznih narodov.

Po kongresu so se vršili izleti na Blatno jezero, v Debrečin in v Prago.

Omenimo še, da se je neposredno pred kongresom v Budimpešti vršil predkongres na Dunaju, katerega se je udeležil sam predsednik avstrijske republike, ki je pozdravil esperantiste v tekočem esperantu. Pri tej priliki se je otvoril v narodni biblioteki prvi esperantski muzej.

Svetovni kongres v Budimpešti nam dokazuje jasno, da esperanto ni nikaka utopija. Esperanto postaja od dne do dne večja sila, ki se ne da prezreti. Zato je tudi želiti, da tudi naša inteligenca pozna esperantsko gibanje, ki stremi po medsebojnem sporazumljenju vseh narodov in stem po edini pravi sreči človeškega rodu.

Dr. V. T.

Kolera v Indiji

V okraju Sindh v Indiji razsaja strašna epidemija kolere, ki je zahtevala dosedaj že nad 1500 smrtnih človeških žrtev, na desetisoče ljudi pa je težko bolnih. Kolera je posledica težkih povodnj. Oblasti so ukrenile vse, da zajeze razširjanje nevarne epidemije, vendar pa so skoro vsi napor zamen, ker prebivalstvo, zlasti na deželi in v nižjih slojih, čisto nič ne upošteva higijenskih predpisov. Vrh tega odklanjajo mnogi Indijci, bodisi iz verskih ali katerikoli drugih vzrokov evropske zdravniške in se ra-je poslužujejo domačih zdravilnih sredstev, ki nič ne zaležejo.

Profesor in njegov asistent

Univerzitetni profesor svojemu asistentu, ki se mu je ponesrečil poizkus: »Ako ne boste vedno sami poprej izvršili preizkušnjo, potem se ne smete čuditi ako vam stvar ne bo funkcijonirala!«

Pri prihodnjem predavanju je hotel profesor prižgati vžgalico, a ni šlo. Vzel je drugo, tretjo itd. Ves razkačen je vrge škaflo proti asistentu, ki je hudomušno pripomnil: »Saj sem vendar poprej preizkusil vse vžgalice v škafli in so vse gorele!«

Na pomoč!

Mlada gospa, vsa zasopljena v posredovalnici za služkinje: »Pravkar mi je kuharica sredi kuhanja pobegnila. Ali je morda ktera tu, ki zna kar naprej kuhati?«

Iz dežele vseh možnosti

DESETLETNI OČE. — ZANIMIV IN NEUGODEN DOŽIVLJAJ ČRKO-STAVCA V ROSTOVU NA DONU NA RUSKEM.

Desetletni oče, o katerem poročajo ruski listi, ni nikaka pravljica postava, temveč živi ta resnični junak še danes v Rostovu ob Donu. Je to mladi črkostavec Vasilij Nikonov in je zaposlen sedaj pri tamkajšnjem listu »Molotu«.

Vasilij Nikonov je živel mirno in niti najmanj stremel za tem, da bi kedaj vzbujal splošno pozornost sovjetske javnosti. Lepega dne pa je bilo nenadoma konec njegovega mirnega življenja. Dne 26. februarja letošnjega leta je dobil namreč sledeče pismo, katero je prebral s silnim začudenjem:

»Pozdravljam te, ljubi moj mož Vasja. Mislim na najine srečne ure. Kakor dva golobčka sva živela! Zakaj si izginil? Že 10 let se potepaš naokrog. Sedaj sem te končno vendarle izsledila. Tvoj sin Petja bo za binkošti že 14 let star. V Stalingradu ne najdeš boljšega učenca. On vedno sprašuje: »Kje je ničvredni oče, ki nam ne pošlje nobenih alimentov. Pričakujem željno tvojega povratka. Tvoja Anuška.«

Črkostavec Vasja ni verjel svojim očem, tako se je začudil. Končno je vzel še enkrat kuverto v roko. Naslov je bil pravilen: »Vasilij Grigorovič Nikonov, črkostavec v Rostovu. Dnevnik Molot.«

Čez teden dni je prišlo drugo pismo. In topot od predsednika sodišča v Stalingradu. Pozival je Nikonora, naj se zgleda na sodišču. Sedaj je postala stvar resna. Toda Nikonor je smatral še vedno vse samo za slab dovtip. Zato se tudi ni odzval povabilu sodišča, temveč je samo poslal dolgo pismo, v katerem je zahteval od gospe Anuške pojasnila. Preničan je bil, da gre tu za navadno pomoto in za slučaj, da ima enako ime, kakor mož, ki je zapustil svojo ženo. V dokaz je predložil vse svoje listine in mislil, da je s tem izvršil svojo dolžnost. Njegov rojstni list je pričal, da pred 14 leti ni bil noben zaljubljeni

zapeljivec, kajti bil je tedaj šele 10 let star. V pismu na sodišče je želel sicer mlademu in nadarjenemu Petji vso srečo v življenju, a da bi postal on z desetimi leti njegov oče, to pa je energično odklanjal. Za vse slučaje je poslal sodišču tudi svojo sliko in je upal, da sedaj 40letna Anuška, ne bo vztrajala na tem, da je on njen mož.

Toda Nikonor se je zmotil. Mogoče je celo, da nosi ravno ta slika krivdo za nadaljni razvoj drame. Sodnik je bil silno ogorčen, ker se Nikonor ni odzval njegovemu pozivu in ga je zato strogo kaznoval. Obsodil ga je namreč v plačevanje zelo znatne mesečne podpore Anuški.

Nikonor se je nekaj časa jezil, potem zopet smejal in kazal svojim tovarišem razsodbo, a končno mu je smejanje pošlo. Lepega dne je prišel namreč v tiskarno uljuden možiček, ki je s priliznim glasom zahteval tretino plače našega Vasilija in predložil tozadevno tudi sklep sodišča v Stalingradu. Bil je to sodni eksekutor. Vodstvu tiskarne ni ostalo nič drugega, kakor da je plačalo tretino Vasilijeve plače. Nikonor se je kar penil od jeze, v Stalingradu pa je Anuška pokala od smeha in božala s svojimi mastnimi rokami svojega sina Petjo, ki je postal za njo tako dobičkanosen vir dohodkov.

Tudi redakcija dnevnika »Molot« je uvidela, da je oče z desetimi leti že nekaj preveč ameriškega in je objavila za to sledeči razglas:

»Obračamo se na vse Nikonore, ki so obenem Vasiliji in jih vprašujemo: Ali ni morda tudi kdo izmed vas dobil pisma od Anuške. In čeprav ste morda le 10 let stari, peljite se takoj v Stalingrad in vzemite s seboj svoje očete in matere. Morda boste imeli več sreče!«

A vse skupaj ni nič pomagalo. Vasilij Nikonor mora še sedaj plačevati alimente za svojega dozdevnega otroka.

Anekdote o slavnih možeh

Lord Lister, znani angleški kirurg, je bil nekoč pozno ponoči poklican k nekemu bogatašu. Ta je sprel iz prvega spanca prebujenega kirurga z neprestanim stokanjem in besedami:

»Oh, gospod doktor, meni je silno slabo, mislim, da se mi bliža smrt!«

Lord Lister je nato preiskal bolnika in mu končno rekel brez usmiljenja:

»Ali ste že napravili oporoko?«

»Ne,« je odvrnil bolnik, ki je takoj ves prebledel. »Vi torej mislite, gospod doktor, da ni več zame rešitve?«

»Kako se piše vaš notar?«

»Toda, ljubi gospod doktor!«

»Dajte ga takoj poklicati!«

»Toda, prosim vas, gospod doktor!«

»Škoda vsake besede. Pokličite ga takoj, pa tudi vašega očeta in oba vašega sinova!«

»Torej moram res umreti,« je stokal bolni bogataš.

»Ne!« je odvrnil Lord Lister. »Toda jaz nočem biti edini, ki ste ga potegnili za nos in spravili pogodi iz gorke postelje.«

Italijanski pesnik d'Annunzio se je pogajal z nekim pariškim starinarjem za nakup majhne slike matere božje, ki jo je naslikal nek mojster iz južne Italije. Ponujal je zanj 10.000, prodajalec pa je zahteval 15.000 frankov. Nenadoma pa se je starinar zamislil, pogledal d'Annunzia, nekaj zajecjal, potem pa ves presunjen izjavil: »Dobro, ker ste vi, naj bo! Prodám vam sliko za 10.000 frankov.«

D'Annunzio je bil ves srečen, da je dobil sliko. Še bolj srečen pa je bil, ker je bil prepričan, da je starinarjev dokaz nov pojav njegove svetovne slave. Plačal je takoj sliko, prosil starinarja, naj mu pošlje sliko v hotel »Claridge« ter nato ponosno odšel. Na cesti pa je nenadoma zapazil, da

dirja starinar za njim. Obrnil se je zato in rekel: »Kaj pa se je zgodilo?«

Starinar: »Gospod, pozabili ste mi povedati, kdo ste!«

Razjarjen in razkačen je domisljalvi d'Annunzio odšel, ne da bi odgovoril na starinarjevo vprašanje.

Tudi pisatelj Thomas Mann je bil enkrat začetnik. Njegov prvi korak na potu k slavi ga je privedel k nekemu znanemu pospeševalcu in prijatelju umetnosti v Monakovem, kateremu je izročil svoje prvo delo. Mann je mislil, da mu bo šel gospod na roko, a se je zmotil. Bodisi, da je bogataš prebral knjigo ali pa ne! Kratkotrajno, ko je Mann zopet prišel, ga je bogataš zavrnil.

»Smatral sem vas vendar za mecen,« je pripomnil Mann.

»Jaz pa vas ne smatram za pesnika,« je odvrnil bogataš.

»Potem pa oprostite, zmotila vsa se oba,« je rekel Thomas Mann in odšel.

Filozof Alois Riehl ni mogel prenašati znamenja studentovske nezadovoljnosti, namreč drsanja z nogami. Ko so študenti nekoč med njegovim predavanjem zopet drsali z nogami po tleh, je rekel: »Jaz čujem vaše noge, ali čujete vi moje utemeljevanje?«

Kolonisti v večnem ledu

Prvič, po treh letih, se je posrečilo dobiti zvezo s 6 ruskimi kolonisti in njihovimi spremljevalci Eskimi, ki prebivajo na Wranglovem otoku v Karskem morju. Ledolomilec »Litke« je prodrl približno 100 km do tega otoka in je poslal nad otok letalca Krasinskega, ki je ob velikem navdušenju kolonistov, ki so popolnoma zdravi, gladko pristal. Krasinski se je kmalu nato zopet vrnil z letalom na ladjo, ki bo sedaj za vsako ceno poizkušala prodreti prav do otoka samega, da vzame junaške koloniste na svoj krov in jih prepelje zopet v domovino.

Šport

Otvoritev jesenske sezone

Maribor - Svoboda, Rapid - Železničar.

Za pokalne tekme običajno v Mariboru ni zanimanja, ker nikdar ne nudijo lepe igre in ker je njih izid skoro vedno že vnaprej znan. Jutrišnje tekme bodo nudile v tem pogledu nekoliko razlike. Izid tekme Maribor - Svoboda je sicer nedvomljiv, zanima nas pa kondicija moštev, v prvi vrsti prvaka. Težko pa je predvideti rezultat druge igre: Rapid - Železničar. Jutri bodo nastopili vsi igralci v Mariboru, tako da bo medklubskemu kapitanu olajšano delo za sestavo reprezentance, ki nastopi prihodnjo nedeljo v Gradcu. Tekme bodo tudi pokazale, kakšen bo izid letošnjega jesenskega prvenstvenega tekmovanja. Borba med Železničarjem in Rapidom, ki se borita za drugo mesto, bo ostra in napeta. Tekmi bosta na Rapidovem prostoru in se pričneta ob 15. uri.

Maribor - Ilirija.

Juniorji Maribora so se placirali za finale pokala SK Ilirije z mladino Ilirije, ker pa je MO v Ljubljani spremenil dvojni cup-sistem v enkratnega in se torej igra le ena finalna tekma. Maribor najbrže ne bo nastopil iz gmotnih razlogov in bo prepustil pokal nasprotniku p. f. 3:0. Ne oziraje se na izgled zmag, je vendar obžalovati ta sklep Maribora. Upamo, da se bo klubovo vodstvo vendar še odločilo in poslalo svoje najmlajše v Ljubljano, kajti to je edina prilika, da igra mladina izven domačega mesta. Da pa je vzgoja naraščaja za klub ogromne važnosti, menda ni treba še posebej povdarjati.

Za jesen in zimo

Vam priporočamo:

Vrsto 1011 I-a boks-čevlji za cestno rabo za gospode, dame, dečke in deklice po velikosti D 180- do 290-

Vrsto 1036 I-a Waterproof-chromjuhten čevlji za težko štrapaco za gospode, dame, dečke in deklice po velikosti D 220- do 360-

KARO
Koroška cesta 19

Mednarodne plavalne tekme na Reki.

Jutri se bodo vršile na Reki velike mednarodne plavalne tekme, ki se jih bodo udeležili najboljši italijanski plavalci iz Reke, Trsta in Milana. Poleg plavanja se bodo odigrale tudi waterpolo tekme, za katere je razpisan srebrni pokal. Vabilu se je odzvala tudi sušaška »Viktorija«, ki je letos premagala milanske plavalce. Izgledi »Viktorije« topot sicer niso tako ugodni, ker mora nastopiti brez Smokvine in Pavešića, nadejamo pa se, da bo častno zastopala naš vodni sport.

Jubilej ZNP.

Na proslavi zagrebškega nogometnega podsaveza 1. septembra se bodo odigrale naslednje nogometne tekme Split - Beograd (sodnik g. Fabris), Zagreb - Gradeč (Podubsky), Split - Gradeč (Egri), Beograd - Zagreb (Arlavi), Krajišnik - Marsonija (Kovačević) in Zagreb - Ljubljana, juniorji (Haiman).

Ribič

»Kaj pa dela vaše jabolko na trneku?«
»Z njim lovim.«
»Za božjo voljo, čemu pa rabite za to jabolko?«
»Kot vabo.«
»Kot vabo? Zakaj pa ne vzamete raje črva?«
»Ta je vendar v jabolku!«

Sokolstvo

Tekme v »Odbojki« dravskega sokolskega okrožja in javen nastop sokolskega društva v Središču ob Dravi.

Dne 15. avgusta so se vršile v Središču ob Dravi okrožne tekme v »Odbojki« in javen nastop društva Središče. Tekme, katerih so se udeležila društva, izvzemši Ormoža in Dolnje Lendave, so se začele ob 8. zjutraj. Da se prihrani na času, sta bili urejeni kar dve igrišči. Tekmovanje je bilo razdeljeno v dve koli in finalno tekmo. V prvem kolu sta tekmovala Varaždin : Središče, kot sodnik je fungiral br. Venuti iz Maribora, ter Ptuj : Čakovac s sodnikom br. Kavčičem iz Ljubljane. Tekma Varaždin : Središče je končala z rezultatom 48:8 v korist Varaždina. Varaždinci so pokazali tu zelo rutinirano igro, ter so bili v popolni premoči. Središču pa je bilo videti, da je premalo trenirano. Poteželska društva so pač omejena samo na nedeljski trening in to se je pri tej tekmi občutno poznalo. Ptuj:Čakovac je končal z rezultatom 32:23 v korist Ptuja. Obe moštvi sta bili prilično enako močni, vendar se je Ptuj poznala nekoliko večja rutina, dasi je ptujsko moštvo začelo igro nekoliko nervozno.

Pri finalu, v katerem sta tekmovali moštvi iz Varaždina in Ptuja — sodil je br. Kavčič — je pokazal Varaždin znatno premoč že v prvem polčasu, dasi se je Ptuj precej dobro držal, ter je bilo stanje po prvem polčasu 7:19. V drugem polčasu pa je bil rezultat 8:22 v korist Varaždina, dasi so tu igrali Varaždinci proti solncu. Končni uspeh te tekme je bil torej 15:41 v korist Varaždina, ki je postavil na to tekmo zares dobro, trenirano ter v kombinacijah precej rutinirano moštvo. V obče so potekle tekme mirno, disciplinirano ter brez vsake pri-tožbe.

Po igri se je vršila vaja za popoldanski nastop, nato okrožna seja, pri kateri se je ugotovilo, da okrožje tehnično res vidno napreduje. Zlasti v letošnjem letu je doseglo dokaj lepe uspehe zlasti pri tekmah v Varaždinu. Nadalje so se razpravljale razne interne aktualne zadeve.

Ob treh popoldne se je pričela javna telovadba, pri kateri so nastopili vsi oddelki skoroda vzorno. Le naraščajncam bi priporočali več vaje. Najbolj je tu ugaljala šestorica ptujskih naraščajnikov, ki je pod vodstvom br. ing. Kavčiča, načelnika ljubljanskega Sokola, izvajala Mur-nikovo »Carmen«. Vse točke je spremljala precizno in dobro središka sokolska godba. Le žal, da je pri prosti zabavi precej pavzirala, radi česar so se ljudje pri-toževali. Koračnice pa je igrala varaždinska fanfara, ki se je pokazala v precej lepi formi, ter tudi vztrajno igrala v Domu za ples, za kar jim gre najlepša zahvala.

Prireditve, ki je bila dobro obiskana od strani občinstva, je zelo lepo uspela ter doprinesla tudi precejšen moralni, kakor tudi gmotni uspeh. Zdravo!

Nenavaden poizkus samomora

V sredo zvečer je policija v Podolu na Češkoslovaškem nenadoma zaslišala več zaporednih streliv. Odhite-la je takoj na kraj, odkoder je bilo slišati streljanje. V tem trenutku je stopil nasproti 20letni šofer Franc Saček in oddal še en strel. Stražniki so ga takoj nato zgrabili in odvedli na policijo. Pri zaslišanju je napadalec izjavil, da je samo zato streljal na policijo, da bi tudi segla po orožju in ga ustrelila, ker je hotel na ta način napraviti konec svojemu življenju. Saček so začasno obdržali v zaporu, poslali ga pa bodo na opazovalnico, da preiščejo zdravniki njegovo duševno stanje.

Za usmrteu neozdravljivo bolnih

Češkoslovaško zdravniško društvo je razpravljalo na zadnji seji o vprašanju kaznivosti takih oseb, ki iz usmiljenja usmrte kakega neozdravljivega bolnika. Skoro vsi zdravniki so se izrekli za to, da naj se izdajo zakonska določila, ki dovoljujejo zdravnikom, da se smejo neozdravljivih slučajih poslužiti smrtno učinkujočih olajševalnih injekcij.

s prvim septembrom; dve sobi, kuhinja in pritikline. Naslov v upravi lista.

Dilakinja
sprejme ugledna rodbina v Maistrovi
ulici v dobro oskrbo. Klavir na razpo-
lago. Ponudbe upravništvu »Večerni-
ka«, kjer se izve tudi naslov. 1999

Gospodično sestanovalko
sprejem. Lepa soba, elektrika, kopalnica, na željo s celo oskrbo. Naslov v upravi lista. 2002

Agentura in komisija

Zahtevajte ponudbe!

OBLASTNA HRANILNICA MARIBORSKE OBLASTI

Centrala: MARIBOR, Trg Svobode 3.

Podružnica: CELJE, Cankarjeva 11, nasproti pošte

(Preje: Južnoštajerska hranilnica, Celje)

Dovoljuje vsakovrstna komunalna, melioracijska in hipotekarna posojila, daje posojila na vrednostne papirje in v tekočem računu, eskontira in reeskontira menice, izvršuje žirovne in kontokorentne posle in vse druge v denarno stroko spadajoče transakcije. — **Sprejema vloge** na vložne knjižice in tekoči račun od zasebnikov, ustanov in drugih denarnih zavodov ter jih **obrestuje najugodnejše**. — Za vse obveze Oblastne hranilnice mariborske oblasti **jamči mariborska oblast** z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Zato je zavod najvarnejši v celi oblasti. — Vlagateljem izven Maribora in Celja pošlje na zahtevo položnice.

1218

Mariborska lesna Industrija

AL. DOMICELJ

Koroška cesta 46 Telefon 160

Parna žaga in strojno mizarstvo

Izdeluje pohištvo, oprave trgovskih lokalov, ladijski pod, okvirje itd. Prevzame vsa mizararska gradbena dela in popravila.

Postrežba solidna.

Cene zmerne.

1773

Dijakinje

samo iz boljših družin se sprejmejo. Prvovrstna kuhinja. Strogo nadzorstvo. Vpraša se:

Jurčičeva ul. 4, prof. P.

GRAZER MESSE

(Graški velesejm)

od 31. avgusta do 8. septembra t. l.

Zdrav človek

Tujsko prometna razstava

Nega domače živali

Telesni šport na Stajerskem

Zdravstvena nega človeka in domače živali

Raznovrstna velika zabavišča

1952

Spominjajte se CDM!

Od nedelje dalje

Vinotoč odprt,

prvovrstna vina s posestva **Brecelj** prej **Lorber**, Počehova

2000

Exportna hiša

„LUNA“

2027

Najcenejši nakup galanterije, vezanine, otročjih igrač ter pletenine domačega izdelka

otročje nogavice od Din 5.— naprej

damske nogavice od Din 7.— naprej

moške nogavice (sokni) od Din 6.— naprej

vezanine od Din 1.— naprej

čipke od Din 1.— naprej

Pleteni telovniki z rokavi, puloverji, cele obleke, perilo za dame in gospode, za novorojenčke opreme lastnega izdelka. — Nadalje nudim: kravate, samoveznice, svilene trake, gumbe, sploh vse potrebščine za šivilje in krojače po brezkonkurenčni cenah.

2027

Šolske potrebščine, kakor torbice, nahrbtnike, škafle za peresnike, table itd. v veliki izbiri.

Trbovelski premog

bukova drva, kakor drva v kolobarjih, najceneje v trgovini z lesom in premogom, pri

Ivan Naveržnik

Aleksandrova cesta 16

2024

Traine kodre

z najboljšim uspehom

izvršuje

2028

Salon Mrakič

Cankarjeva ulica št. 1

OLSKE KNJIGE

kupujte le v knjigarni

ISKOVNE ZADRUGE

V MARIBORU

ALEKSANDROVA C. 13

Ivan Kravos

Maribor, Aleksandrova 13

Torbarska delavnica: Slomškov trg št. 6

2035

Prostovoljna dražba

V konkurznem postopanju o imovini tvrdke A. Perc se vrši dne 2. septembra 1929 v Mariboru, Slomškov trg, prostovoljna dražba blagovne zaloge, obstoječe iz različnih glazbenih instrumentov, kakor gosel, mandolin, kitar, flaut, harmonik, 1 basa, trobent, ustnih harmonik itd., nadalje večje množine glazbenih instrumentnih del, strun, trgovske opreme, delavniške opreme, popravilnega orodja itd. Z dražbo se začne ob 9. uri dopoldne.

Podrobnejši pogoji se lahko vpogledajo pri podpisnem konkurznem upravitelju med uradnimi urami.

2015

Dr. Franc Brandstetter, odvetnik v Mariboru, Aleksandrova cesta 14, kot konkurzni upravitelj.

Sklep

E 6367/28/42

Izvršilna stvar Ljubljanske kreditne banke d. d., zastopane po dr. Al. Kobalu in dr. Ot. Papežu, odv. v Ljubljani, proti Alfredu Liningerju, trgovcu v Mariboru, radi 15.000 Din s pr.

S tusodnim sklepom z dne 16. aprila 1929, opr. št. F. 6367/28/30 na 16. avgusta 1929 ob 9. dopoldne določena prisilna dražba nepremičnine vl. št. 184 k. o. Grajski marof se na predlog zahtevajoče in zavezane stranke prekliče ter določi nova dražba navedene nepremičnine na

22. novembra 1929 ob 9. uri

soba št. 27 pri podpisnem sodišču.

2016

Okrajno sodišče v Mariboru, odd. IV., dne 14. avgusta 1929.